

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/104/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121206539
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121206539.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: B. P., G.. XX.XX.XXXX, K. A. X, XXX XX O., zast.: JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31954448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zast.: advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.903,68 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 06.08.2021 sa voči žalovanému domáhal zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.903,68 EUR s príslušenstvom.
2. V odôvodnení žaloby uviedol, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 8Csp/188/2020 bol ako žalovaný v postavení spotrebiteľa. Žalovaný si v pôvodnom konaní uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 1.135,96 EUR s príslušenstvom. Okresný súd v Prešove rozsudkom zo dňa 26.03.2021 žalobu zamietol a zároveň rozhodol o jeho vzájomnom návrhu, ktorým určil úver o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu zo dňa 11.06.2015 za bezúročný, bez poplatkov a zároveň určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 8.1 a v bode 7.1 Dohody o poskytovaní služieb.
3. Primerané finančné zadostučinenie si uplatňuje za porušenie svojich spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základom konaní.
4. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný.
5. Ak má primerané finančné zadostučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním primeraného finančného zadostučinenia v takej výške, aby mala nielen deklarovanú, sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadostučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže.

6. Primerané finančné zadosťučinenie preto požaduje vo výške 1.903,68 EUR zohľadňujúc skutočnosť, že žalovaný sa chcel na jeho úkor obohatiť o sumu 703,68 EUR a v zmluve používal 2 neprijateľné zmluvné podmienky, tak za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje 600 EUR.

7. Vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalovaný uviedol, že považuje za dôležité poukázať, že žalobca vrátil žalovanému z prevzatej čiastky 1.350 EUR len sumu 214,04 EUR. V kontexte toho, potom tvrdenie žalobcu o tom, že sa žalovaný chcel obohatiť o sumu 703,68 EUR nemá oporu v žiadnom dôkaze a je v rovine krajnej nepravdepodobnosti.

8. Z podanej žaloby nevyplýva ako sa mal chcieť žalovaný obohatiť, ak sa svojho nároku domáhal cestou súdneho rozhodnutia. Podanie žaloby nie je úkon, ktorý smeruje k obohateniu, alebo získaniu obohatenia. Toto tvrdenie platí obzvlášť v sporoch s ochranou slabšej strany, v rámci ktorého je prelomená zásada formálnej pravdy v prospech ochrany spotrebiteľa.

9. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie dôvodov, podľa ktorých si žalobca uplatňuje nárok na primerané zadosťučinenie vo výške 2x600 EUR, čo odôvodňuje tým, že si takúto sumu uplatňuje za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku.

10. V žalobe sa nenachádza žiadne odôvodnenie, na základe akých skutočností si uplatňuje žalobca požiadavku na sumu 600 EUR.

11. Účelom ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil, alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské právo primerané finančné zadosťučinenie za to, že tieto práva musel následne účelne uplatňovať, alebo brániť v súdnom konaní.

12. Podaná žaloba však neobsahuje žiadne tvrdenia, ktorými by sa v žalobe odôvodnila suma finančného zadosťučinenia. Existencia ujmy ako predpoklad priznania jej vyrovnanie v podobe zadosťučinenia síce nemusí byť exaktne preukazovaná, ale v rámci racionálnych záverov musí byť v žalobe odôvodnená konkrétnymi okolnosťami ako daná; inak by zadosťučinenie nepredstavovalo žiadnu satisfakčnú funkciu.

13. Žalovaný tvrdí, že žaloba neobsahuje skutkové tvrdenia, na základe ktorých by bol uplatnený nárok osvedčený. V podanej žalobe sa nepreukazuje ani len to, v čom je suma 1.903,68 EUR primeranou požiadavkou. Takéto vymedzenie odporuje finančnému zadosťučineniu ako satisfakcii v zmysle hore uvedeného, keďže sa nevymedzuje za čo konkrétne by sa satisfakcia mala priznať. Rovnako zo žaloby nevyplývajú ani skutočnosti, na základe ktorých by bolo možné usudzovať či je splnená podmienka primeranosti.

14. Súd I. inštancie na základe skutkových tvrdení žalobcu, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením obsahu spisu 8Csp/188/2020 zistil tento skutkový stav:

15. Žalovaný v postavení žalobcu si v konaní vedenom na Okresnom súde v Prešove pod sp.zn. 8Csp/188/2020 voči žalovanému uplatnil nárok na zaplatenie nesplateného spotrebiteľského úveru vo výške 6.135,96 EUR. Zároveň žalovaný namietal bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedeného úveru, ako aj neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v bode 8.1 zmluvy o spotrebiteľskom úvere a bode 7.1 Dohody o poskytovaní služieb.

16. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 26.03.2021 s dátumom právoplatnosti 06.05.2021 výrokom I. zamietol žalobu o zaplatenie 6.135,96 EUR s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne; výrokom II. určil, že úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.06.2015 je bezúročný a bez poplatkov; výrokom III. určil, že zmluvná podmienka uvedená v časti 8 bode 8.1 v zmluve o spotrebiteľskom úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a výrokom IV. určil, že zmluvná podmienka uvedená v Dohode o poskytovaní služieb zo dňa 11.06.2015 v bode 7.1 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

17. V odôvodnení žaloby konštatoval, že s poukazom na vznesenú námietku premlčania je nárok žalobcu na zaplatenie nesplatených častí úveru vo výške 1.135,96 EUR nedôvodný a preto žalobu v uvedenej časti zamietol.

18. Zároveň konštatoval, že v zmluve absentuje obligatórna náležitosť zmluvy a to údaj o konečnej splatnosti úveru, ako aj nesprávnosť uvedenia RPMN v neprospech spotrebiteľa, preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov.

19. Vyhovel vzájomnej žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok s uvedením, že tieto spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z dohody o poskytovaní služieb vyplýva, že žalovaný ako zákazník sa zaväzuje, že sa uzavretie dohody zaplatí mesačnú odplatu vo výške 2,54 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru, teda vo výške 34,29 % mesačne, čo predstavuje cca 60 % z výšky mesačnej splátky. Z dohody o poskytovaní služieb vyplýva, že služby spočívajú v informácii o zostávajúcich záväzkoch, odklade splatnosti splátok, informácie pred splatnosťou splátky, za preparovanie platieb na príslušnú zmluvu a pod. Všetky tieto služby majú iba potencionálny charakter, teda zákazník- spotrebiteľ ich vôbec nemusí využiť, avšak musí za nich zaplatiť.

20. Súčasne vyhovel žalobe o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a to sankcie za zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť v prípade omeškania s úhradou mesačnej splátky. Uvedenú sankciu je spotrebiteľ povinný zaplatiť v prípade omeškania nielen za omeškanie s úhradou mesačnej splátky úveru, ale aj záväzkov vyplývajúcich z Dohody o poskytovaní služieb, ktorá je sama o sebe neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

21. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Žalobca si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnil nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jeho spotrebiteľských práv konštatovaných v konaní 8Csp/188/2020.

23. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

24. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušľým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

25. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

26. Z uvedeného jednoznačne jasne vyplýva, že žalobca ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

27. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca ako spotrebiteľ si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní pod sp.zn. 8Csp/188/2020 úspešne uplatnil porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 250/2007 Z.z. Pre úplnosť dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvoreniu zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť to, či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné či ku vzniku ujmy aj reálne došlo, alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zák. č. 250/2007 Z.z.

28. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

29. Je nesporné, že žalobca z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a neprijateľných zmluvných podmienok si musel brániť svoje spotrebiteľské práva v súdnom konaní iniciovaného žalovaným ako dodávateľom, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobca však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o zaplatenie nesplatenej časti úveru, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a neprijateľnosti zmluvných podmienok a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich práv ako spotrebiteľa. Žalobca neuviedol či konanie žalovaného a následne domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a bezúročnosti a bezpoplatkovosti uvedeného úveru súdnou cestou viedol k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami, resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť s nekalým konaním žalovaného je napr. vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných, psychická záťaž a pod. (rozsudok Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 17CoCsp/25 a 32/2020).

30. Keďže žalobca uvedenými skutočnosťami neargumentoval, súd s poukazom na všetky okolnosti prípadu a viacnásobné porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa považoval za primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 200 EUR.

31. V danom prípade vychádzal zo skutočností, že zo strany žalovaného nedošlo k vzniku bezdôvodného obohatenia vo výške úhrad realizovaných nad istinu poskytnutého úveru, keďže žalobca zo sumy poskytnutého úveru vo výške 1.350 EUR v jeho prospech realizoval úhrady iba vo výške cca 200 EUR a v porovnaní s inými prípadmi u žalobcu nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrášaniam zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jeho psychiku, či rodinný život. Na základe uvedených skutočností, preto primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobcu je suma 200 EUR, ktorá zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia je nárokom, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 2Co/137/2016, 9Co/50/2018 a 17Co/17/2018).

32. Podľa § 255 CSP, (1) Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

34. Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

35. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 O. s. p., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 O. s. p. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k Civilnému sporovému poriadku, nakladateľstvi C. H. Beck).

36. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

37. Keďže predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisela od úvahy súdu, bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

38. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.